

۱۴۰۴/۰۳/۲۰

تاریخ:

شماره:

باسمه تعالی

فرم گزارش نشست های هم اندیشی

موضوع نشست: نشست هم اندیشی استادان دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی با عنوان خطبه غدیر

مکان برگزاری: طبیعت چناران شهر بجنورد

نشست هم اندیشی استادان دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی با عنوان "خطبه غدیر" روز سه شنبه، ۲۰ خرداد ماه ۱۴۰۴، به همت دفتر هم اندیشی استادان و نخبگان نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه، با حضور ۵۰ نفر از اساتید و همکاران دانشگاه در طبیعت چناران شهر بجنورد از ساعت ۱۰ الی ۱۴ برگزار گردید.

برنامه های این نشست به شرح زیر بود:

قرائت زیارت امین الله، سخنرانی حجت الاسلام سیدی درباره اهمیت عید سعید غدیر خم و خیر مقدم به اساتید، سخنرانی حجت الاسلام موسوی جاجرمی پیرامون واقعه غدیر خم، بیان نکات و دیدگاه های اساتید محترم از جمله سرکار خانم دکتر خراشادی زاده در خصوص غدیر، طرح پرسش هایی درباره واقعه غدیر و اهدای جوایز به برندگان، اقامه نماز جماعت، پذیرایی و صرف نهار، اهدای هدایا به اساتید گرامی توسط سادات محترم این برنامه در فضایی معنوی، صمیمی و با هدف تعمیق معارف دینی و ترویج فرهنگ ولایت برگزار شد.

رویداد غدیر خم:

در سال دهم هجرت، به دستور الهی، آخرین سفر پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) به مکه برای تعلیم حج و اعلام ولایت ائمه (علیهم السلام) آغاز شد.

با رسیدن به محل موعود، فرمان توقف از سوی پیامبر (صلی الله علیه و آله) صادر شد و مرکب ها از حرکت ایستادند و مردم پیاده شدند و هر کس جایی برای توقف سه روزه آماده کرد.

شروع سخنرانی پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)

پیامبر (صلی الله علیه و آله) در اولین بخش سخن به حمد و ثنای الهی پرداختند و صفات قدرت و رحمت خداوند را ذکر فرمودند، و به بندگی خود در مقابل ذات الهی شهادت دادند.

در بخش دوم، حضرت سخن را متوجه مطلب اصلی نمودند و تصریح کردند که باید فرمان مهمی درباره علی بن ابی طالب علیه السلام ابلاغ کنم، و اگر این پیام را نرسانم رسالت الهی را نرسانده ام و ترس از عذاب او دارم.

در سومین بخش، حضرت امامت دوازده امام (علیهم السلام) را تا آخرین روز دنیا اعلام نمودند تا همه طمع ها یکباره قطع شود. از نکات مهم در سخنرانی حضرت، اشاره به عمومیت ولایت آنان بر همه انسان ها در طول زمان ها و در همه مکان ها و نفوذ کلماتشان در جمیع امور بود، و نیابت تام ائمه (علیهم السلام) را از خدا و رسول در حلال و حرام و جمیع اختیارات اعلام فرمودند.

برای آن که هرگونه ابهامی از بین برود و دست منافقین از هر جهت بسته باشد، در بخش چهارم خطبه، پیامبر (صلی الله علیه و آله) با دست‌های مبارک بازوان امیرالمؤمنین (علیه السلام) را گرفتند و آن حضرت را از جا بلند کردند تا حدی که پاهای آن حضرت محاذی زانوان پیامبر قرار گرفت. در این حال فرمودند: «من كنت مولاه فهذا علي مولاه، اللهم وال من والاه و عاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله»؛ «هر کس من نسبت به او از خودش صاحب اختیارتر بوده ام این علی هم نسبت به او صاحب اختیارتر است. خدایا دوست بدار هر کس علی را دوست بدارد، و دشمن بدار هر کس او را دشمن بدارد، و یاری کن هر کس او را یاری کند، و خوار کن هر کس او را خوار کند».

در بخش پنجم حضرت صریحا فرمودند: «هر کس از ولایت ائمه (علیهم السلام) سر باز زند اعمال نیکش سقوط می‌کند و در جهنم خواهد بود.» بعد از آن شمه ای از فضائل امیرالمؤمنین (علیه السلام) را متذکر شدند.

مرحله ششم از سخنان پیامبر (صلی الله علیه و آله) جنبه غضب الهی را نمودار کرد. حضرت با تلاوت آیات عذاب و لعن از قرآن فرمودند: «منظور از این آیات عده ای از اصحاب من هستند که مأمور به چشم‌پوشی از آنان هستیم، ولی بدانند که خداوند ما را بر معاندین و مخالفین و خائنین و مقصرین حجت قرار داده است، و چشم‌پوشی از آنان در دنیا مانع از عذاب آخرت نیست.

سپس به پیشوایان گمراهی که مردم را به جهنم می‌کشاند اشاره کرده فرمودند: «من از همه آنان بیزارم.» اشاره ای رمزی هم به «اصحاب صحیفه ملعونه» داشتند و تصریح کردند که بعد از من مقام امامت را غصب می‌کنند و سپس غاصبین را لعنت کردند.

در بخش هفتم، حضرت تکیه سخن را بر اثرات ولایت و محبت اهل بیت (علیهم السلام) قرار دادند و فرمودند: «اصحاب صراط مستقیم در سوره حمد شیعیان اهل بیت (علیهم السلام) هستند.

در بخش هشتم مطالبی اساسی درباره حضرت بقیة الله الاعظم حجة بن الحسن المهدی (ارواحنا فداه) فرمودند و به اوصاف و شئون خاص حضرتش اشاره کردند و آینده ای پر از عدل و داد به دست امام زمان عجل الله فرجه را به جهانیان مژده دادند.

در بخش نهم فرمودند: پس از اتمام خطابه شما را به بیعت با خودم و سپس بیعت با علی بن ابی طالب (علیه السلام) دعوت می‌کنم. پشتوانه این بیعت آن است که من با خداوند بیعت کرده ام، و علی هم با من بیعت نموده است. پس از این بیعتی که از شما می‌گیرم از طرف خداوند و بیعت با حق تعالی است.

در دهمین بخش، حضرت درباره احکام الهی سخن گفتند که مقصود بیان چند پایه مهم عقیدتی بود: از جمله این که چون بیان همه حلال‌ها و حرام‌ها توسط من امکان ندارد با بیعتی که از شما درباره ائمه (علیهم السلام) می‌گیرم به نوعی حلال و حرام را تا روز قیامت بیان کرده ام. دیگر این که بالاترین امر به معروف و نهی از منکر، تبلیغ پیام غدیر درباره امامان (علیهم السلام) و امر به اطاعت از ایشان و نهی از مخالفتشان است.

در آخرین مرحله خطابه، بیعت لسانی انجام شد. حضرت با توجه به آن جمعیت انبوه و شرائط غیر عادی زمان و مکان و عدم امکان بیعت با دست برای همه مردم، فرمودند: «خداوند دستور داده تا قبل از بیعت با دست، از زبان‌های شما اقرار بگیرم.

سپس مطلبی را که می‌بایست همه مردم به آن اقرار می‌کردند تعیین کردند که خلاصه آن اطاعت از دوازده امام (علیهم السلام) و عهد و پیمان بر عدم تغییر و تبدیل و بر رساندن پیام غدیر به نسل‌های آینده و غائبان از غدیر بود. در ضمن بیعت با دست هم حساب می‌شد زیرا حضرت فرمودند: "بگوئید با جان و زبان و دستان بیعت می‌کنیم."